

gekriebel. Ook de wat klein uitgevallen plaatjes bij veel soorten komen nu prachtig tot hun recht. Het drukwerk is trouwens van hoge kwaliteit. Bij het vergelijken van platen in de *Collins Bird Guide* met het plaatwerk in dit boek, wint het Tirion-boek het zonder meer.

Inhoudelijk is het Tirion-boek precies gelijk aan de *ANWB Vogelgids*. De opmerkingen die hier volgen zijn dan ook geheel van toepassing op de inhoud van de *ANWB Vogelgids*. De Nederlandse bewerking voegt duidelijk informatie toe aan de Engelse tekst van het *Collins Bird Guide*. Zo worden opmerkingen gemaakt over het voorkomen in Nederland. Daarbij wordt gebruik gemaakt van de meest recente informatie uit het archief van de *Dutch Birding Association*. De Nederlandse bewerking gaat wat de soortensystematiek betreft een stapje verder dan de Engelse tekst. Zo wordt bij de meeuwen de Nederlandse indeling in soorten aangehouden. De Kleine Mantelmeeuw heet dan ook niet *Larus fuscus* (Collins), maar *Larus graelsii*. De Baltische Meeuw is bij Arnoud van den Berg c.s. een aparte soort met de wetenschappelijke naam *Larus fuscus*, terwijl de Collins deze meeuw niet de soortstatus toekent en spreekt van *Larus fuscus fuscus*. Dergelijke verschillen met de Engelse tekst zijn er ook bij Toendrarietgans / Taigarietgans, Vale

Pijlstormvogel / Yelkouanpijlstormvogel en nog zo een paar. Deze naamgeving is gelukkig wel zoals we die ook tegenkomen in de standaardwerken die de laatste jaren over de Nederlandse avifauna zijn verschenen zoals de beide delen van *Avifauna van Nederland* en de *Atlas van de Nederlandse Broedvogels*.

De eerste platen die ik in dit grootformaat boek opzocht waren die waarop Groene Specht, Hop, Scharrelaar en Bijeneter zijn afgebeeld. Helaas zijn deze platen niet overgetekend voor dit nieuwe boek. Juist genoemde soorten zijn namelijk erg flets afgebeeld. Deze vogels zijn in werkelijkheid veel mooier dan hier op het plaatje. Bij Ransuil en Velduil is de ondervleugel te geel afgedrukt. Ook het kleurgebruik bij de beide goudhaansoorten is niet echt geslaagd. Daar staat tegenover dat er duizenden tekeningen heel goed geslaagd zijn!

Mocht u de *ANWB Vogelgids* nog niet hebben gekocht, treuzel dan niet langer. Het is momenteel veruit de beste gids en dat ook nog eens voor een aantrekkelijke prijs! Worden uw ogen wat moe van al die kleine plaatjes, probeer dan alsnog een exemplaar van *Europese Vogels* te bemachtigen. Lukt dat niet meer, kom dan eens langs in de Jan Verwey Bibliotheek en blader door het schitterende boek dat hier besproken werd.

Herfstnatuurspel in het Leeuwenhorstbos

Ineke van Dijk

Maandag 13 oktober was als datum geprikt voor het jaarlijkse herfstnatuurspel van de educatieve werkgroep. En je kunt natuurlijk zoveel voorbereiden als je wilt, maar je blijft afhankelijk van het weer. Het beloofde echter een prachtige herfstdag te worden en iedereen van de werkgroep had er reuze zin in.

Voor enen stonden er al heel wat kinderen met hun ouders te wachten om van start te gaan en we hebben het geweten. Vanaf één uur leek het storm te lopen, zoveel belangstelling was er voor het spel. Gelukkig hadden we in plaats van de gebruikelijke 400 stuks 500 exemplaren van de deelnemersformulieren laten drukken, maar zelfs daaraan hadden we snel te kort. Toen er 400 formulieren waren uitgedeeld werd er nog maar 1 formulier per 2 kinderen gegeven.

Op een gegeven moment zelfs nog maar 1 formulier per gezin en nog waren er mensen die zonder deelnameformulier op pad moesten.

Maar ook zonder dat hebben de kinderen (en hun ouders) genoten.

Als zij alle bordjes volgden, konden zij o.a. ontdekken dat sommige paddestoelen buisjes en andere plaatjes aan de onderkant van de hoed hebben; ze konden de omtrek van een grote Beuk opmeten, een rebus maken, sporen van verschillende dieren ontdekken, verschillende vogelgeluiden raden, en nog veel meer. Op één plaats moesten ze raden van welk dier de verschillende soorten poep waren. Grote hilariteit natuurlijk, vooral als hen daarna dan nog een ‘konijnenkeuteltje’ werd aangeboden. Vaak moest dan eerst uitgelegd worden dat het echt een snoepje was voordat de kinderen het durfden op te eten.

Iets verderop moesten de kinderen in een voeldoos zoeken naar 3 vruchten die niet in het bos thuishoren. Voor sommigen was dit een beetje eng

want je weet maar nooit wat ze erin gestopt hebben. Vooral toen de rozenbottels wat zacht en fijngeknepen waren, was het inderdaad wel wat vies als je niets ziet. Dus, de rozenbottels eruit gehaald en toen ging het wat beter. Wel een heel gedrang de hele tijd en goed in de gaten houden dat iedereen aan de beurt komt.

Bij Ankie kregen de kinderen een kaartje waarop ze een herfstgedichtje af konden maken. Enkele hiervan vindt u hieronder.

Bij het kijkscherm moesten de kinderen uitvinden welke poot van een watervogel was. Hierbij werd hen het een en ander uitgelegd door Rob Jansson die, als fanatiek vogelaar, allerlei interessante dingen wist te vertellen. Op het grote veld konden de kinderen ervaren hoe het is om als mol in het donker door de gangen te kruipen.

Ze kregen een petje op, waarop een mollenkop was genaaid met zijflappen, zodat ze alleen een beetje naar beneden konden kijken (prachtig uitgevoerd door Dorry Paumen). Tot slot moesten ze ruiken aan een fijngevreven blaadje om de plant Munt te herkennen.

Bij de 'kraam' aan het eind van de speurtocht kregen de kinderen hun natuurkenniskaart uitgereikt. Iedereen was zeer enthousiast. Ook de vele spelbegeleiders vonden het heel erg leuk, maar zij waren ook van mening dat het echt niet drukker mag worden. Nu al was het een hele toer om alle spellen in goede banen te leiden. Gelukkig hadden we dit jaar de hulp van 'nieuwe' mensen als Lutgarde Roelant, Paulette van Gijlswijk, René van Dijk, Rob Jansson, Robert Sluijs en Wim Verbeek.

Een bloemlezing van de aangevulde gedichtjes:

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt,
zingt het mos.*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
laten de blaadjes los.*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
brengt hij kleur in het bos*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
feest september erop los*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
glijdt hij uit over een bananentros*

*Daar schuift op ritselsloffen
Oktober door het bos,
waar hij voorbij komt
hoor je de kastanjes ploffen*

NOG een STADSE VLERK.....

Dick Pekelharing

In het septembernummer van De Strandloper stond een artikel van Kees Verweij onder deze titel, die deze weer had overgenomen van een artikel in het NRC.

Het artikel ging over het feit dat steeds meer roofvogels de grote stad als broedterrein ontdekken, met name de sperwer.

Omdat ik dit zo'n mooie titel vond heb ik die ook maar weer gebruikt.

Bovendien gaat dit stukje ook over een roofvogel die zich aanpast aan het stadse leven, nl. de Slechtvalk.

In ons land is deze grote valk een zeer schaarse broedvogel, trekt in klein aantal door terwijl er ook wel overwinteraars zijn.

Het nest bouwen zij bij voorkeur op rotswanden, maar bij gebrek daar aan nemen zij ook genoegen met masten, bomen of hoge gebouwen. En aan dit laatste ontbreekt het in Nederland niet bepaald.

De werkgroep Slechtvalk Nederland heeft daarom vrijwel alle grote energiecentrales in het land voorzien van een nestkast en boekt hiermee groot succes : vorig jaar tien broedparen, dit jaar veertien tot vijftien.

Ook in de pijp van de Hemcentrale in Amsterdam was maart vorig jaar een nestkast ingebouwd. Deze pijp is maar liefst 120 meter hoog.